

పేలపిండికథ

1

పేలపిండి కథ చాలామందికి చదువరులకు తెలిసే వుంటుంది, తెలియకపోతే ఊకిగా చెప్తాను. ఒక బ్రాహ్మణుడు భోక్తగా బ్రాహ్మణార్థాని కెళ్లాడు, పితృదినంనాడు భోజనం ఆలస్యమౌతుంది, వదార్థాలు చాలావుంటాయి, వప్పు, చారూ, నువ్వులపిండి, నాలుగు కూరలు, అన్నం నెయ్యి, మజ్జిగా, ఖూరెలూ, తద్దినంనాడూ గృహస్థు భోక్తా గూడా యేకభుక్తం చేయాలి, అన్ని కడుపారా తిన్నాక, రాత్రికి భోజనంచేస్తే అరగడు, ఆకాలి వుండదు. తద్దినం జరిపిన గృహస్థు ఒక ముంతనిండా పేలపిండి నింపియిచ్చి, స్వామీ! రాత్రికిబాగా పొద్దుబోయాక యేమైనా భుజించాలనివుంటే మజ్జిగకలిపి యీపేలపిండి తినండి అని వంపాడు.

రాత్రి అయింది, నిద్ర అవరించింది. పేలపిండి తినలేదు, చావమీద వడుకుని కాళ్లకింద పేలపిండి కుండవ్వంచి నిద్రపోతూ కలగన్నాడు భోక్త. ఆపేలపిండి అమ్మితే డబ్బు వస్తుంది, ఆ డబ్బుతో కోడినికొని దానిని అమ్మితే మేకను కొనవచ్చు, అది పిల్లలను పెడుతుంది, అన్ని దీనిఅమ్మి ఆవును కొంటాను, అది దూడలను పెడుతుంది, మందను అమ్మి భాగ్యశాలి అయి మేడకట్టగానే పిల్లనిస్తామని వస్తారు. పెళ్లి అయి కొడుకు పుడతాడు, పేరు పెట్టాలి. తాను నూచించినపేరు భార్య ఒప్పుకోదు, దాంతో తగాదావడి భార్యను తన్నాడు భోక్త, మెలకువ వచ్చి చూస్తే పేలపిండి ముంతను తన్నితే అది వగిలి. పేలపిండంతా నేలపాలైంది.

నా దృష్టి అయిదువేల బహుమతీమీద వడింది. నిభంధ
 నలు సులభంగా వున్నాయి, నేను సమర్థురాలను అనుకుని
 పోటీకి తెలుగునవల వంపాలని నిశ్చయించాను, రెండువందల
 యాభై పేజీల నవలవ్రాసి, యెందుకయినా మంచిదని, బాగా
 పేరుపొందిన ఒకరచయితకి చదివి అభిప్రాయ మివ్వమనీ,
 తప్పలుంటే చెప్పమనీ అడిగాను, మరొక చిత్తువ్రాతి భర్తగారి
 కిచ్చి నా ఆశయను కోరికచెప్పాను.

తెలుగు జీవితం, తెలుగుదేశం, మౌలికం, సాంఘికం,
 వాడుకభాష, సంఘదురాచారం, నవరసాలూ, దైవమున్నాడనీ
 తర్వాత వ్యంగ్యం వ్వారా నొప్పించటం, చిన్న తిరుగుబాటూ
 నవల కుంటుపడకుండా చకచకా నడిచి పోవటం, నవలలో
 యెప్పుడూ కష్టాలూ క్లిష్టసమస్యలేనా? అని, స్థాయి అనేచిన్న
 ఛాప్టర్ వ్రాసి, అని రూల్స్ పాటించానా లేదా చూసుకుని,
 ఒకవండగ జరుపుకున్నారని చాలా శ్రమపడి నవల పూర్తిచేశా.

బాగా వేయితిరిగిన రచయితేమో, సాలిగూళ్లు దులిపి
 నట్టు, కాసిని తప్పలుద్ది పెద్దమనిషి తరహాగా రెండు మూడు
 సలహాలిచ్చి అక్కడా అక్కడా యిరికించమని ప్రోత్సాహ
 మిచ్చి, బావున్నది. తప్పక మొదటిబహుమతీ యిస్తారు.
 పోటీకివంపండి, అంగీకరిస్తారెందుకంటే అది మౌలికం, అను
 కరణాగాదు, అనుసరణగాదు, గ్రంథచౌర్యమూ గాదు, సాహి
 త్య చౌర్యమూగాదు అని భరోసాయిచ్చి నవలచేతికందించాడు.

భర్తగారూ నిరుత్సాహ వరచకుండా, ప్రోత్సాహమే
 యిచ్చారు, నువ్వు చెప్పదలచుకున్నది నూటిగా స్పెసిఫిక్ గా

చెప్పావా? సై నాస్పిన్ రాశావా? ఇంకాచేతనై తే బొమ్మలు
 గూడావేయి వంపుదాము. అన్నారు.

చిత్తువ్రతికి సాపు తీసేప్పుడు ఒక పుటకు ఇరవై మూడు
 పంక్తులు మించికుండా, అంగుళం చోటు యెడమవైపు వదలి
 గీతకొట్టి, ఒకటిన్నర అంగుళం చోటుపై నా, కిందావదిలి, రెండు
 వందలయాభై పేజీల సాప్ర పూర్తి చేశాను. వేరేపుటమీద "ఇది
 నా మౌలిక రచన, అనుకరణ, అనుసరణ గాదు, తెలుగువారి
 జీవితము, పోటీనిబంధలు పాటించాను, పోటీకి వంపుతున్నాను
 అంగీకరింప బడనిచో తిప్పివంపుటకు స్థాంపులు జతపరిచివంపు
 తున్నాను. నా పూర్తి చిరునామా, అనిరాసి అంగీకరిస్తారని
 ఆశిస్తాను, అనివ్రాసి భవదీయ అని సంతకరెవేసి ఆపుట జోడిం
 చి మడతపెట్టి పెద్దకవర్లో చక్కగాదూర్చి యిచ్చాను. మా ఆ
 యన అడ్రసువ్రాసి అతికించి పోస్టుచేశానని చెపితే సంతోషిం
 చాను.

2

అంగీకరించటమైనది అనే పుత్తరంకోసం వారవ్రతికలో
 నానవల ఉగాదినుండి ధారావాహికంగా వారం వారం వస్తుం
 దనే ఆశతోనూ, ఆచారప్రకారం, వాడుకననుసరించి, వారం
 వారం రెండు వత్రికలు వంపుతారనీ, వారవత్రిక్కి చందా
 మానేయచ్చనీ గర్వంగా పక్కింటివారికి చూపవచ్చుననీ
 వాళ్ళుమెచ్చుతారనీ, కలలుగంటూ రోజులు గడిపాను.

ఉగాదికి సంకాంతికి పోటీలు జరుగుతాయి, కథానిక

వడుతుంది, నవల ఆరంభమౌతుంది, వ్యక్త సంచిక వెలు
వడుతుంది.

ఇలా కలగంటూనే వున్నా చుట్టాలువస్తే వోర్కివహించి,
వారిని మెప్పించి పంపాను, కల రావటం మానలేదు, ఇంకా
కథానికలూ, నవపికలూ నవలలూ వ్రాస్తూ వారపత్రికలో
వేయించుకుని, ఒకసారి పేరువస్తే యిహవేస్తూనే ఉంటారు,
పేరుపొందుతాను, గుర్తింపు వస్తుంది. నేరవరికోధక స్తోహిత్యం
గూడా వ్రాస్తాను. అవి చాలా అమ్ముడు పోయి పుస్తకరూపేణా
వస్తాయి. పబ్లిషర్సు త్వరగా అమ్ముడు పోతున్నాయని పాఠి
తోషిక మిస్తారు, అన్నిహక్కులూ రచయిత్రుణి పుస్తకంలో
అట్ట తిప్పగానే కంట బడుతుంది.

వేలలో అమ్ముడు పోతున్నాయని తెలిసి నిర్మాతలు చదివి
వాటిని వెండితెరమీద కెక్కించాలని తీర్మానిస్తారు, మా యింటికి
వస్తారు, మా ఆయనతో సంవదించి, మంచిబేరం నిర్ణయిస్తా
రని కలగంటున్నా, ఈ చిత్రము ఫలానా రచయిత్రు నవల
ఆధారంగా నిర్మింపబడినది, అని వెండితెరమీద నా పేరు చదువు
తానని కలగంటున్నా, కథను ద్రృశ్యకావ్యంగా మార్చేందుకు
కొనుక్కుంటారు, ఇదిగాక పుస్తక ప్రదర్శనలో నా రచనలు
అడుగుతున్నారు, విరివిగా అమ్ముడు పోతున్నాయి, తరువాత
డిమాండ్ హెచ్చి, రెండవ ప్రచురణ, మూడవ ప్రచురణకు వచ్చి
నాయి.

నారచన మీద వ్యాఖ్య వడింది ఆ పత్రికలో,
సన్మానం పూలదండ, అలాకల.

కథానికలూ నవలలూ వ్రాసి కలిపి కలిపి కలిపి

అనాడువనిమనిషి నాగాపెట్టింది, కబురంపింది. ఇయాల
రాను, మా అమ్మాయి పెద్ద అయింది వండగ సేయాల,

మరీమంచిది అనుకుని గబగబా వీధిచిమ్మి కళ్ళాపిచల్లి
ముగ్గుపెట్టాను, దొడ్లోకెళ్లి గిన్నెలు పళ్ళాలు చెంబులూ సబ్బూ
విమ్తో శుభ్రంచేసి తెల్లగా తళతళలాడించి వెల్పుమీద బోర్లిం
చాను, గబగబా ఫలహారంచేశాను, నీళ్లువదిలాడు, నీళ్లువట్టాను,
పావులు కాచటమైంది. ఇల్లుచిమ్మాలని మెషీన్తో గద్దులోకెళ్ళాను
వక్కలు దులిపివేసి దిళ్లునడ్డి, మంచాలకిందా చిమ్ముతున్నా,
మా ఆయన వక్కదులుపుతూ పరుపు తిప్పివేద్దామని యెక్కితే
తల్లింపు వేపున, నా నవల తిప్పివంపబడినది, దానిపైన లావు
పాటి ముక్కుగలిగిన యెర్రరంగు పెన్నిల్తో యాఖైరెండు
అని నంబరు వేయబడినది కంటబడింది, గుండ్రాగినంత పన్నెం
ది, కూల బడ్డాను,

హాలులోంచి మా ఆయన కేక.

వినోదినీ! యెంతకీగావేం? కూరలూ, అరటిపళ్ళూ వచ్చా
యి కావాలా? కొంటావా లేదా? వాళ్లు బరువైన తట్టలు నెత్తి
మీదుంచుకొని నిలబడివున్నారూ. రాలేం గదిలోనించి?

యెలాగైతేనేం లేవగలిగాను,

సొపు ప్రతిమీద యెర్రనంబరుచూస్తూ నిలబడివుంటే మా
ఆయన లోపలికొచ్చి పొలిపోయిన మొహంతో పున్న నన్ను
చూసి సొపు ప్రతినీ చూశారు. ఓదార్పుగానప్పుతూ వీపుమీదా
రాదారు,

అదా ఆసాపు ప్రతిచూకాయిలా అయిపోయినావా? అది
 వచ్చివారమైది, నీకంటబడుతుందనే చూసి యేడుస్తావేమోననే
 దాచా. బీరువారో చాటున పెడదామని మ రి చి పో యి నా.
 ఉగాది ప్రతిక వెలువడింది. పాకుడుతాళ్లు. అనే నవలకి
 మొదటి బహుమతి యిచ్చారుట వారం వారం ధారావాహికంగా
 వడుతుందిట మరోసారి ప్రయత్నిద్దవుగాని, కుక్కర్ కూస్తు
 న్నది. వాకిట్లోకూరలు పళ్లు తెచ్చినవాళ్లు నిలబడివున్నారు.
 కల చెదిరిపోయినట్లున్నాదిరా. అని లాకెళ్ళారు?

